

LLEVANT

Setmanari catalanista obrer

Numero solt, 10 cèntims
Atrassat, 15

DIRECCIÓ: CARRER DE BALMES, 71
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE L'ALEGRÍA, 33 (BARCELONETA)

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

El nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económic y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germanat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totas, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xalèts al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escolas técnicas y prácticas d'Arts y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

¡Inglesos!

Ja tenim devant de Barcelona tal vegada l'esquadra més poderosa de totas las potencias.

En el port, feya molt temps qu'hi havia un dels barcos bons de la esquadra Espanyola: *El Rio de la Plata*; y aixís que va sapiguer que arribava l'esquadra inglesa va desapareixer, com aquell granuja que roba un rellotje. Lo estrany encare no es aquí, perque segons tinch entés els inglesos se pensavan que teniam una gran esquadra y aixís qu'arrivaren sentiren las salvas d'ordenansa, ells contestaren y buscavan per tot arreu alguna divisió de l'esquadra espanyola, mes ¡oh! quin desengany van tenir al veurer que no hi era y que'ls tiros sortian d'una montanya que si'els de dalt se distreuen una miqueta'ls hi podrá servir molt be de blanco y allavors no podrán fer may més salvas, ni pel sant d'uns ni pel sant d'uns altres.

Aixó de venir esquadras a visitarnos es molt bonich y práctic pel comers; a vegadas portan certas intencions qu'un de a la vora no las veu, pero

si agafa una ullera d'allarga vista, sembla que ja hi veu una miqueta més, fins a l'últim que ha mirat tant y tant que ja te l'incognita descoberta.

No se que signifiquen aquestas anadas a Palma, a Barcelona y altres punts de l'Estat Espanyol. No se que significa aixó de voler venir l'esquadra francesa y tocar oficialment la «Marsellesa» y després d'aixó fer un tiberi ahont el xampany vagi a doxo y allavors engrescats per aquesta clase de vinet, fer una aliansa *Franco Espanyola*.

Que no'ns recordém dels francesos del 1714, del temps en que'ls Lluïsos governavan y abocaren la major part del seu exercit a contra nostra aymada Catalunya. Y no solsament ells, no, sino que necessitaren exercits castellans, o mes ben dit, els castellans necessitaren als francesos, y avuy passa una cosa per l'istil, els castellans, no els catalans, volen una aliansa Franco-Espanyola y si pogués esser Alemanya-Espanyola, Inglesa-Espanyola, Xina-Espanyola, cualsevol, perque per ells tots los es igual; ben diferent de nosaltres que si'ns escoltessin no'n necessitariam d'aliansas, perque ab l'au-